

МОНОЛОГЪ БЕЗЪ ТОЧКА

Днесъ животътъ тъй е сложенъ —
разноцвѣтенъ и тревоженъ,
а пъкъ азъ съмъ кость и кожа
и, не знамъ, дали ще може —
кратко своя вратъ да сложа
на несретата подъ ножа,
но така, че пакъ — възторженъ
(безъ на смъртъ да се изложя),
съ белегъ нѣкакъвъ нищоженъ,
да запазя своята кожа,
та следъ туй — ехъ, где да може —
честь и разумъ да предложа
на родината и тоже
като нашенски велможа,
вече знатенъ и заможенъ,
милосърденъ и набоженъ,
своя мѣхъ на хладъ да сложа —
въ нѣкоя масонска ложа . . .